

דף כט.

עין משפט א.ג.

אה"ע סימן קמא פעיף לה

לח לט. השולח גט לאשתו ואמר לשליח הולך גט זה לאשתי, לא ישלחנו ביד אחר אא"כ חלה או נאנס או שפירש לו שיכול למנות שליח, ושליח שליח עד כמה שלוחים במקומו ע. וי"א דאם אמר לו הולך סתם, בלי שהוסיף "אתה" יכול למנות אחר במקומו גם אם לא נאנס או חלה פ.

עין משפט ב.

אה"ע סימן קמא פעיף נא

נא נ. אמר לו טול ממנה חפץ פלוני ותן לה הגט, והפך השליח ונתן לה הגט ואח"כ נטל ממנה החפץ, אינו גט. וכן לא ישלחנו לגט ביד אחר דאין רצונו שיהיה פקדונו ביד אחר, ובדיעבד אם שלח ביד אחר הוי גט ז, ובלבד שהשליח השני נטל החפץ תחילה ממנה כמו שאמר הבעל ק.

עין משפט ה.

ח"מ סימן רמד פעיף א

א. אמר לשלושה אמרו לפלוני ופלוני שיכתבו ויחתמו בשטר מתנה ויתנוהו לפלוני אין זה כלום ר, שמילים בעלמא לא נמסרים לשליח.

ע. משנה שם בגיטין כ"ט ורשב"ג וכלישנא בתרא. ואם פירש לו שיכול למנות במקומו רשאי למנות אפי' בלי חלה, וה"ה אם פירש לו להיפך שאינו יכול למנות אחר במקומו אינו יכול למנות גם אם נאנס או חלה כך משמע מהטור.

פ. הרי"ף בשם פוסקים והר"ן בשם הראב"ד דפסקו כמציעתא, ומהשו"ע נראה שפסק לחומרא גם בלי "אתה" רק באונס או חלה או פירש לו יכול למנות אחר במקומו.

צ. רמב"ם ממשנה, ואם שלח ביד שליח אחר ולא אמר לו התנאי, או הפך לו ונתקיים התנאי, כמו שאמר לו הבעל מהני. ואם התנה עמה שתמחול כל זכות שיש לו עליו, יש להחמיר שתמחול לו ואח"כ ישבו לדון מה כלול במחילה, כ"כ הריב"ש הביאו הרמ"א.

ק. ודעת התוס' דאינו גט אף שנטל החפץ תחילה, והוא בשו"ע סעיף נ"א בשם י"א.

ר. רמב"ם פ"ד מזכיה הלכה י' ופלוגתא דרב ושמואל בגיטין כ"ט ע"א, וקימ"ל כשמואל בדיני וכרבא שם. ודין זה כבר נתבאר באהע"ז סי' ק"כ ובסי' קמ"א. סמ"ע ס"ק א'.

ונקט השו"ע לשלושה לרבנותא דאפי' שלושה שהם כב"ד אפ"ה אינו מוסר מילי על ידן.

וגם אם כתבוהו בעצמם אינו כלום **ש**.

וה"ה אמר לשנים כתבו וחתמו בשטר מתנה ותנוהו לפלוני, אינם יכולים הם לומר לסופר לכתוב **ת** אלא הם בעצמם כותבים.

ויש מכשירים **א** באומר אמרו לפלוני ופלוני שיכתבו וחתמו בשטר מתנה ויתנוהו לפלוני.

עין משפט ו. חו"מ סימן שמב סעיף א

א. אין השואל רשאי להשאל אפי' ס"ת שעושה בו מצוה בשאלתו אינו רשאי להשאל לאחרים **ב**, ואם השאל לאחרים אפי' נתקלקל מחמת המלאכה ששאלו הראשון בשבילה חייב **ג** אלא א"כ יש לו ראייה שיכול לפטור עצמו **ד** אילו היה בידו, כמו שנתבאר בסי' רצ"א סעיף כ"ו.

הגה: מיהו דבר שא"א להבריה **ה** ולכפור בו כגון בית או ספינה מותר להשאל, ועיין בסי' שט"ז סעיף א'.

סמ"ע ס"ק ב'.

ש. דשינו מדעת הנותן שאמר להם שיאמרו לעדים שיחתמו ולא הם. סמ"ע ס"ק ד'.

ת. שהייתי אומר כיון שצויה להם לכתוב וליתן יכולים הם להעמיד שלוחין במקומן קמ"ל. סמ"ע ס"ק ה'.

א. טור בשם הרמב"ן בגיטין ט"ו ע"ב, דלא אומרים באומר אמרו לעדים במתנה דלא מהני כמו בגט, וה"ה בכתב דאף בגט יש מכשירים אומר אמרו. אבל הרמב"ם כתב דבאומר אמרו קרוב להיות הגט בטל. וכ"כ הב"י בשם הר"ן בגיטין בשם הרא"ה. **ב**. מימרא דריש לקיש בב"מ כ"ט ע"ב, וברייתא שם.

ג. ואם רגיל המשאל להשאל לשני או להפקיד אצלו כתב הש"ך בס"ק א' דפטור הראשון. ועיין בפעמוני זהב סי' ע"ב סעיף ג' על הסמ"ע ס"ק כ"א שם ומש"כ.

ד. פירוש שיש לו עדים שמתה אצל השני מחמת מלאכה, ואילו היתה עושה בבית השואל הראשון אותה מלאכה היתה ג"כ מתה בה, אז פטור גם השני. כ"כ הסמ"ע בס"ק ג'. ומיהו שומר חנם או שכר שאין לו רשות להשתמש בפקדון, אם השכירו או השאלו לכו"ע חייב באונסין כדין שולח יד בפקדון. וע"כ כאן נקט רק שואל או שוכר, כ"כ הריטב"א הביאו בב"י. ש"ך ס"ק ג'.

ה. מתשובת הרשב"א ח"א סי' אלף קמ"ה. וביאר שם שלא תאמר מי שהשאל לא היתה דעתו להשאל ולעשות חסד אלא לזה, דגרסינן בפ' אלו נערוות כתובות ל"ד ע"ב הניח להם פרה שאולה משתמשין בה כל ימי שאלתה.

עין משפט ז.

ח"מ סימן שז סעיף ד

ד. אין השוכר בהמה או כלים רשאי להשכיר לאחר, ואם השכירם לאחר דינו כדין שומר שכר שמסר לשומר אחר שנתבאר בסי' רצ"א סעיף כ"ו דחייב¹ אף באונסין.

עין משפט ז.

אה"ע סימן קמא סעיף מה

מה. השליח ששינה בטלה שליחותו. כגון שאמר לו תנהו לה במקום פלוני ונתנו לה במקום אחר אינה מגורשת, וה"ה אמר לו אל תתנהו לה "אלא" בעליה, או "אלא" ביד ימין, ונתנו לה בבית או ביד שמאל אינה מגורשת².

עין משפט ט.

אה"ע סימן קמא סעיף נא

עין לעיל עין משפט ב

דף כט:

עין משפט א.

אה"ע סימן קמא סעיף נא

עין לעיל דף כט. עין משפט ב

עין משפט ב.

אה"ע סימן קמא סעיף מ

מ. גם שליח שני אינו יכול למנות אחר במקומו א"כ נאנס או חלה. וכשממנה שליח ראשון לשליח שני, אם הוא במקום שצריך לומר בפ"נ ובפנ"ח צריך לעשות המינוי בפני בי"ד, ואם אינו צריך לומר בפני

1. ואפי' אם יש עדים שנאנסה ביד השני, כל שאין עדים שלא שינה בה לעשות דבר שלא השכירה לזה, ומ"מ נאמן הראשון בשבועה לומר שראיתי שלא שינה בה השני ונפטר אם נאנסה בעדים. וכל זמן שאין עדים שלא שינה או לא נשבע בעצמו אמרינן דשינה והו"ל כשלח בה יד. סמ"ע ס"ק ד'.

2. ממשנה ס"ה ע"א. ואם אמר לו בעליה, או ביד ימין לא מיקרי ששינה אלא דוקא אם אמר "אלא" בעליה או "אלא" ביד ימין שזה מראה על קפידא דאין טעם להקפיד בכגון דא, אבל באומר תנהו לה במקום פלוני בכל גוונא הוי קפידא אפי' שלא אמר אלא דהתם טעמא איכא שלא רצה במקום שילעזו עליו וכיו"ב, ט"ז.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

נכתב ונחתם, כגון בא"י או במקויים, אין צריך למנות השני בפני בי"ד אלא מספיק בפני ב' עדים.

אה"ע סימן קמב פ"ה ט

ט יג. השליח שרוצה למנות שליח אחר במקומו, אומר בפני בי"ד בפ"נ ובפנ"ח ונותנו לו, והשליח השני אם כשר לדין מצטרף עם עוד שנים. והשליח השני או השלישי אומר לאשה בנותנו לה שליח בי"ד אני. ואם יש בידו הרשאה במקום עיגון מהני גם בלי שאמר דבר. ואין חוששין לבי"ד טועים **ח**.

עין משפט ג.ד.ה. **אה"ע סימן קמא פ"ה מ**
ע"ן לעיל עין משפט ב

עין משפט ו. **אה"ע סימן קמא פ"ה מא**

מא **מא**. שליח שמינה שליח ומת השליח הראשון לפני שהגיע הגט לידה, לא נתבטלה השליחות מאחר שהבעל קיים **ט**.

עין משפט ז. **אה"ע סימן קמא פ"ה לו**

לו **לז**. אמר הבעל לשליח תן גט זה לאשתי, והוא ענהו אבל איני מכירה, ואמר לו הבעל תן אותו לפלוני שמכירה והוא יוליך לה, הראשון אינו שליח ולא יכול לגרש ולא למנות שליח אחר במקומו, אפי' אם נאנס, אבל השני הוא שליח הולכה ומגרש וגם יכול למנות שליח אחר במקומו אם נאנס **י**, ואם גירשה הראשון או שלוחו של הראשון, הרי זו

ח. מגיטין נ"ט ע"ב. ואם יש בידו הרשאה במקום עיגון מהני גם בלי שאמר כלום, ולענין זה מהני הרשאה כמו קיום, ולא דמי לסעיף א' בשו"ע, כ"כ הב"ש.

ט. כמר בר רב אשי שם בגמ'.

י. מגיטין כ"ט ע"ב רי"ף ורא"ש שם, וה"ה שאם יש בידו הרשאה שיכול למנות שליח אחר גם בלי שנאנס. והיכא שהשליח הולכה אינו מכיר האשה יתנהו לה ע"פ שניים שזאת אשתו של פלוני, כ"כ הטור. וצריכים להזהר בכך שמגיע גט שליחות מחו"ל וע"פ שטר הרשאה מינה הבעל שליח הולכה המוכר לביה"ד במקום הנתינה והשליח אינו מכיר

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעטורים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

ספק מגורשת ^ב.

עין משפט ז.ט.ג. אה"ע סימן קמא בעיף לו

לו לח. מי שנתן ביד השליח לגרש אשתו, ואמר לו אל תתנהו לה עד ל' יום, וחלה או נאנס בתוך זמן זה יכול למנות שליח שיתן לה לאחר ל' יום, הואיל ולאחר ל' יום יהיה שליח לגירושין ^ל. ובלבד שיאמר הבעל נאמנת עלי שלא פייסתי אם היא נשואה, דכיון שחכיבה עשוי לחזור ולפייסה ^מ. וי"א דיתן הגט ביד בי"ד, והם ימנו לאחר ל' יום שליח למסירת הגט ^נ.

האשה שזו אשתו של המגרש צריך לקבל ב' עדים שזאת אשתו של פלוני וכמו שכתב הטור.

^כ. רשב"א ור"ן בשם ר"ח דלשני הגירסאות מינה שניהם שלוחים, לכן מספק פסלה לכהונה ולא תנשא בגט זה, ואם נישאת תצא כדין כל ספק מגורשת כ"כ הטור.

^ל. מעובדא שם בגמ' קמיה דרבא.

^מ. דחיישינן שמא פייסה וביטל הגט, מרמב"ם. וכן הדין אם מגרשה ע"י עצמה ומתנה שלא תהיה מגורשת עד זמן פלוני, בעינן שיאמר שתהיה נאמנת עליו שלא פייסה.

^נ. בשם הרמ"ה. דחיישינן שמא לא ידקדק בשליחותו וימסור לה בתוך הזמן, והוא מגמ' שרבא אמר לו מסור מילך קמן ע"ש.